

[Forsvarsministeren]

derrettet udenrigspolitisk nævn om – NATOs militære myndigheder fik tillige til opgave at lade disse muligheder indgå i deres planlægning efter konsultation med de direkte berørte lande.

På det seneste NPG-møde i Luxembourg i april d.å. fremlagde SACEUR en statusrapport vedrørende de igangværende reduktioner samt mulige omplaceringer og forbedringer af det reducerede lager. Der blev heller ikke på dette møde truffet konkrete beslutninger, men det blev taget til efterretning, at SACEUR ville tage kontakt med de berørte lande med henblik på videre drøftelser af spørgsmålet.

Det fremgik udtrykkeligt af SACEURs præsentation, at der ikke ville blive tale om neutronvåben.

Da både HLG-rapporten af 1983 og SACEURs præsentation af april 1985 er højt klassificerede efter NATOs regler, er jeg ikke i stand til at give nærmere oplysninger om de overvejelser, der nu er i gang mellem SACEUR og de berørte lande om størrelsen af reduktioner for de enkelte våbentyper samt mulige omplaceringer og forbedringer af de våben, de pågældende lande vil have placeret på deres område.

Jeg skal dog tilføje, at de forbedringer, der kan komme på tale, både konventionelt og nukleært, må betragtes som en videreudvikling af bestående typer, hvis effektive levetid – som alt andet materiel i den militære som den civile verden – har visse grænser.

Spm. nr. S 1450

Til forsvarsministeren (15/7 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren oplyse, hvornår general Rogers vil fremlægge forslag om den endelige fastsættelse af antallet af de hidtil fortiede nye vesteuropæiske kortdistanceatomvåben (W 82, W 79 og B 61-bomben)?«

Begrundelse

Ifølge den amerikanske topembedsmand Dr. Richard Wagners oplysninger til den amerikanske kongres under en høring den 1. maj 1984 har NATO-ministrerne – hvilket ministeren hidtil har benægtet – godkendt et moderniseringsprogram for nye vesteuropæiske kortdistanceatomvåben.

Men ifølge Wagner blev det endelige antal, der skal udstationeres i Vesteuropa, ikke fastlagt på Montebellomødet.

Og Wagner oplyser, at det endelige antal skal fastlægges ud fra et forslag, som general Rogers er pålagt at fremkomme med i 1985. Ifølge embedsmændenes oplysninger under kongreshøringen er W 79-granaten og B 61-bomben allerede i produktion; derimod var W 82 på dette tidspunkt endnu ikke bevilget, og et af formålene med høringen var at skabe baggrund for bevillingen af penge til W 82, hvilket lykkedes for den amerikanske regering.

Ifølge general Peats oplysninger (side 3669) arbejder Rogers ud fra et mere detaljeret forslag til rapport fra SHAPE i NATO. Dette forslag, der var færdigt allerede i juli 1983, bearbejdes i perioden fra juli 1983 og frem i NATOs militære system, hvor der sker en høring af NATO-kommandanterne – helt ned til bataljonschef-niveau – med henblik på fastsættelse af behovet for de nye våben.

Det er naturligvis af afgørende betydning til sikringen af en offentlig debat, før de endelige beslutninger træffes, at vide, hvornår SACEUR agter at fremlægge den endelige udgave af denne rapport, et udspil, der altså efter Montebellomødets beslutning kan ventes i 1985.

Svar (25/7 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Der henvises til mit svar på spørgsmål nr. S 1449.

Spm. nr. S 1451

Til forsvarsministeren (15/7 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at de gamle W 48 155 mm atomgranater, som på Montebellomødet blev besluttet tilbagetrukket som led i en offentliggjort reduktion på 1.400 atomvåben, under alle omstændigheder stod over for fjernelse på grund af forældelse?«

Begrundelse

Efter NATO-forsvarsministermødet i Montebello i 1983 blev det offentligt meddelt, at der skulle fjernes 1.400 atomvåben fra Vesteuropa, og regeringen lagde stor vægt